

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2024

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	2
Omgevingswet	2
Wabo	5
8.40- en 8.42-AMvB's	5
Natuurbescherming	6
Waterwet	6
Ambtenarenrecht	6
Sociale zekerheid overig	8
TOZO, NOW, TOFA	8
Bestuursrecht overig	10
Algemene verordening gegevensbescherming	10
Wet open overheid / Wet openbaarheid van bestuur	12
Vreemdelingenrecht	13
Terugkeerbesluit	13
Asiel	14
Vreemdelingenbewaring	14
Uitzetting	15

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2024, 65

Rechtbank Limburg, 15-01-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:156](#)

college van burgemeester en wethouders van Roerdalen, verweerder.

Awb 2:17 lid 2, 6:7, 6:8 lid 1, 6:9 lid 1

BEZWAARTERMIJN. ELEKTRONISCH VERKEER. I.c. wordt geoordeeld dat het bezwaarschrift binnen de bezwaartermijn en daarom tijdig is ingediend. De aangetekende e-mail is al met het verzenden en afleveren van de aankondiging daarvan op 19 september 2022 verzonden en vervolgens ontvangen in het systeem van het college. Dat het college vervolgens die afgeleverde aankondiging pas op 22 september 2022 opent en accepteert (en daarmee de aangetekende e-mail opvraagt), waarna de aangetekende mail daadwerkelijk wordt verzonden en afgeleverd in het systeem van het college, doet daar niet aan af. Een andere uitleg zou bovendien betekenen dat de ontvangst van het bezwaarschrift niet afhangt van het aflevermoment in het systeem van het college (zoals artikel 2:17, tweede lid, van de Awb voorschrijft), maar van het moment waarop het college de aankondiging opent.

JnB 2024, 66

Rechtbank Limburg, 10-01-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:112](#)

minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, verweerder.

Awb 8:41 lid 3 en 6

GRIFFIERECHT. BETALINGSONMACHT. Als twee indieners in één beroepschrift tegen hetzelfde besluit beroep instellen, is maar één keer griffierecht verschuldigd. I.c. betekent dit dat eiseressen samen éénmaal het griffierecht van € 50,00 moeten betalen. Eiseressen zullen dit bedrag samen moeten voldoen. Wie welk deel betaalt, moeten eiseressen onderling regelen. Nu eiseressen samen éénmaal het griffierecht zijn verschuldigd, heeft de omstandigheid dat [eiseres 2] mogelijk geen griffierecht kan betalen geen invloed op de hoogte van het griffierecht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2024, 67

MK ABRS, 24-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:276](#)

staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, verweerder.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.44 lid 1

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. TRACÉBESLUIT. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Als een ontwerp-tracébesluit ter inzage is gelegd vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet blijft op grond van artikel 4.44, eerste lid, van de Invoeringswet Omgevingswet

het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het tracébesluit onherroepelijk wordt. Het ontwerp-tracébesluit is op 16 maart 2018 ter inzage gelegd. Dat betekent dat in dit geval het oude recht, zoals dat gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

JnB 2024, 68

ABRS, 24-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:226](#)

college van burgemeester en wethouders van Midden-Delfland, verweerder.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. VERZOEK VASTSTELLING WIJZIGINGSPLAN. Bij brief van 29 augustus 2022 heeft het college het verzoek van [appellant] tot vaststelling van een wijzigingsplan voor het perceel [locatie] te Maasland afgewezen. Bij besluit van 11 april 2023 heeft het college, onder verbetering van motivering, het door [appellant] hiertegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Voor de beoordeling van het beroep tegen het besluit van 11 april 2023 is het recht zoals dat gold ten tijde van het nemen van het besluit bepalend.

JnB 2024, 69

ABRS, 24-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:254](#)

college van burgemeester en wethouders van Almere.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet

Wet algemene bepalingen omgevingswet (Wabo)

Bouwbesluit 2012

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. HANDHAVING. WABO. BOUWBESLUIT 2012.

Afwijzing handhavingsverzoek. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Als een verzoek om handhaving van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) of het Bouwbesluit 2012 is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet, dan blijft op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het besluit op die aanvraag onherroepelijk wordt. Het verzoek om handhaving van de Wabo en het Bouwbesluit 2012 is gedaan op 26 december 2019. Dat betekent dat in dit geval de Wabo en het Bouwbesluit 2012, zoals die golden vóór 1 januari 2024, van toepassing blijven.

JnB 2024, 70

Voorzieningenrechter ABRS, 24-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:157](#)

college van gedeputeerde staten van Noord-Holland, verweerder.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.3 aanhef en onder a

Ontgrondingenwet

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. AANVRAAG ONTGRONDINGENVERGUNNING. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden.

Als een aanvraag om een ontgrondingenvergunning is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet blijft op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het besluit op die aanvraag onherroepelijk wordt. De aanvraag om een ontgrondingenvergunning is ingediend op 24 april 2023. Dat betekent dat in dit geval de Ontgrondingenwet, zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

JnB 2024, 71

MK Rechtbank Midden-Nederland, 24-01-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:212](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Gelderland, verweerder.

Omgevingswet 5.1 lid 2 onder g

Aanvullingswet natuur Omgevingswet 2.6, 2.9 lid 1

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.8

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. NATUURONTHEFFING. Ontheffing op grond van artikel 3.8 van de Wnb. Op 1 januari 2024 is de Wnb ingetrokken en is de Omgevingswet in werking getreden. Omdat vòòr die datum de aanvraag om de ontheffing is ingediend, is in deze zaak de Wnb met de onderliggende regelingen nog van toepassing. Dat volgt uit het overgangsrecht van artikel 2.9, eerste lid, van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet. Als deze uitspraak onherroepelijk wordt, wordt de op grond van artikel 3.8 van de Wnb verleende ontheffing gelijk gesteld met een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, onder g, van de Omgevingswet. Dat volgt uit het overgangsrecht van artikel 2.6, eerste lid, van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Natuurbescherming" (JnB 2024, 74).

JnB 2024, 72

MK Rechtbank Oost-Brabant, 15-01-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:101](#)

college van burgemeester en wethouders van Bladel, verweerder.

Omgevingswet 5.1 lid 2

Invoeringswet Omgevingswet (hierna: Omgevingswet) 4.3, 4.13 lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder e

richtlijn industriële emissies (hierna: RIE) bijlage 1 categorie 6.6

Besluit activiteiten leefomgeving (hierna: Bal) 3.201

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. WABO-milieu. I.c. zijn het bestreden besluit en het herstelbesluit genomen op grond van de Wabo. Per 1 januari 2024 is de Omgevingswet in werking getreden en is de Wabo ingetrokken. Omdat de aanvraag die heeft geleid tot het bestreden besluit en het herstelbesluit is ingediend voor 1 januari 2024, volgt uit artikel 4.3 van de Invoeringswet Omgevingswet dat dit geschil moet worden beoordeeld aan de hand van het voor die datum geldende recht. De omgevingsvergunning in het bestreden besluit is verleend met betrekking tot een inrichting die een activiteit omvat die is genoemd in categorie 6.6 van bijlage 1 bij de RIE. Dit is een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 3.201 van het Bal, namelijk het exploiteren van een ippc-installatie voor het houden van varkens (meer dan 750 plaatsen voor zeugen). De omgevingsvergunning op basis van artikel 2.1, eerste lid onder e, van de Wabo geldt ingevolge artikel 4.13, eerste lid van de Invoeringswet

Omgevingswet als een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 5.1 tweede lid, van de Omgevingswet zodra het bestreden besluit onherroepelijk is. **IN STAND LATEN RECHTSGEVOLGEN.** I.c. wordt het bestreden besluit en het herstelbesluit vernietigd wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb en artikel 2.7 van de Wabo. De rechtbank laat de rechtsgevolgen van het vernietigde herstelbesluit in stand onder vervanging van de voorschriften 3.2.7 en 4.1.1. Volledigheidshalve merkt de rechtbank op dat artikel 4.13 van de Invoeringswet bepaalt dat, een omgevingsvergunning voor een activiteit waarop een verbodsbepaling van toepassing is als bedoeld in paragraaf 5.1.1 van de Omgevingswet en die onherroepelijk is, geldt als een omgevingsvergunning voor die activiteit. Een redelijke uitleg van deze bepaling brengt met zich mee dat het vernietigde herstelbesluit met de vervangen voorschriften 3.2.7 en 4.1.1 geldt als een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 5.1 tweede lid, van de Omgevingswet zodra deze uitspraak onherroepelijk is.

JnB 2024, 73

MK Rechtbank Noord-Nederland, 18-01-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:118](#)

dagelijks bestuur van het Wetterskip Fryslân, verweerder.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.3

Waterwet

OMGEVINGSWET. OVERGANGSWET. WATERWET. Verlening watervergunning. Op 1 januari 2024 is de Omgevingswet (Ow) in werking getreden. Bij de invoering van deze wet is een aantal andere wetten gewijzigd. Uit het overgangsrecht, zoals dat is opgenomen in artikel 4.3 van de Invoeringswet Omgevingswet, volgt dat in deze procedure nog het oude recht (waaronder de Waterwet) van toepassing is, omdat de aanvraag is ingediend voor de inwerkingtreding van de Ow.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Oost-Brabant, 15-01-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:101](#) (zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder kopje “Omgevingswet” (JnB 2024, 72));
- Rechtbank Overijssel, 23-01-2024, [ECLI:NL:RBOVE:2024:360](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- Rechtbank Overijssel, 17-01-2024, [ECLI:NL:RBOVE:2024:255](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2024, 74

MK Rechtbank Midden-Nederland, 24-01-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:212](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Gelderland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.8

NATUURBESCHERMING. NATUURONTHEFFING. WOLF. EINDUITSPRAAK. Ontheffing voor het met een paintballgeweer schieten op de wolf in het Nationale Park De Hoge Veluwe. I.c. wordt geoordeeld dat het college met de aanvullende motivering voldoende zorgvuldig heeft voorbereid en voldoende heeft gemotiveerd dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat dan aversieve conditionering (met behulp van een paintballgeweer en bijbehorende paintballprojectielen) van de wolf/wolven die afwijkend gedrag vertoont/vertonen in het Park en dat dat nodig is in het belang van de openbare veiligheid. Het college heeft nu deugdelijk onderbouwd dat dat belang zwaarder weegt dan het belang bij het voorkomen van versterking van de wolf.

Bij deze uitspraak is een [nieuwsbericht](#) ("Provincie Gelderland mag met paintballgeweer op wolf schieten") uitgebracht.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Omgevingswet" (JnB 2024, 71)

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- MK Rechtbank Noord-Nederland, 18-01-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:118](#) (zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder kopje "Omgevingswet" (JnB 2024, 73)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2024, 75

MK CRvB, 16-01-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:120](#)

korpschef van politie.

Politiewet 2012 (Politiewet) 4, 7, 8

Besluit bezoldiging politie (Bbp) 29c lid 3 aanhef en onder a, 29c lid 6 aanhef en onder a

AMBTENARENRECHT. REGELING VERVROEGDE UITTREDING (RVU). I.c. voldoet betrokkene aan de eis dat hij ten minste 25 jaren aangesteld is geweest als ambtenaar voor de uitvoering van de politietaak als bedoeld in artikel 29c, derde lid, aanhef en onder a, van het Bbp.

Verzoek tot deelname aan RVU ten onrechte afgewezen.

4.1. De voorwaarden om in aanmerking te komen voor een uitkering op grond van de RVU staan in artikel 29c van het Bbp. Op grond van artikel 29c, derde lid, aanhef en onder a, van het Bbp dient de

ambtenaar ten minste 35 jaren in politiedienst werkzaam te zijn, waarvan in totaal ten minste 25 jaren aangesteld als ambtenaar voor de uitvoering van de politietaak.

4.2. Niet in geschil is dat betrokkene voldoet aan de voorwaarde dat hij ten minste 35 jaren in politiedienst werkte zoals bedoeld in artikel 29c, derde lid, van het Bbp. Voor de berekening van deze jaren worden namelijk op grond van artikel 29c, zesde lid, aanhef en onder a, van het Bbp ook de jaren meegeteld waarin de ambtenaar aantoonbaar was aangesteld als algemeen of buitengewoon [functie] van de Kmar.

4.3. In geschil is of betrokkene ook voldoet aan de voorwaarde dat hij van de hiervoor bedoelde 35 jaren ten minste 25 jaren is aangesteld als ambtenaar voor de uitvoering van de politietaak. Daarvoor is in dit geval beslissend of de jaren waarin betrokkene bij de Kmar in dienst was geheel of gedeeltelijk zijn aan te merken als jaren waarin hij was aangesteld als ambtenaar voor de uitvoering van de politietaak.

4.4.1. Voor de uitleg van de zinsnede 'aangesteld als ambtenaar voor de uitvoering van de politietaak', in artikel 29c, derde lid, onder a, van het Bbp is het volgende van belang.

4.4.2. De ambtenaar van politie, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, zoals bedoeld in het Besluit algemene rechtspositie politie en het Bbp, vindt zijn wettelijke grondslag in artikel 2, aanhef en onder a, van de Politiewet. De taak van de politie is weergegeven in artikel 3 van de Politiewet. Artikel 4 van de Politiewet bevat een opsomming van politietaken die zijn opgedragen aan de Kmar. De bevoegdheden van de ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak zijn weergegeven in de artikelen 7 en 8 van de Politiewet. Deze bevoegdheden komen in bepaalde gevallen, op grond van artikel 7, achtste en negende lid en artikel 8, tweede en derde lid, van de Politiewet, ook toe aan de militair van de Kmar en aan buitengewoon opsporingsambtenaren. Onder deze laatste groep vallen militairen van de Kmar in bepaalde functies. De Politiewet maakt daarmee onmiskenbaar onderscheid tussen de ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak enerzijds, en de militair van de Kmar anderzijds. Dat militairen van de Kmar bevoegdheden (kunnen) hebben die ook toekomen aan de ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, maakt niet dat zij daarmee op één lijn zijn te stellen. Volgens de systematiek van de Politiewet is de militair van de Kmar nu juist géén ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak. Dit volgt ook uit het zesde lid van artikel 29c, van het Bbp, waarin is bepaald dat de dienstjaren van de algemeen of buitengewoon [functie] van de Kmar mede worden aangemerkt als politiedienstjaren. Die bepaling zou zonder betekenis zijn als met de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, mede de militairen van de Kmar worden bedoeld. [...]

4.5. Betrokkene heeft onder verwijzing naar het overgelegde diensttijdoverzicht van de Kmar nog betoogd dat hij tijdens zijn aanstelling bij de Kmar in de periode van 1 januari 1988 tot 1 april 1990 werkzaamheden heeft verricht in het kader van de semi-permanente bijstand bij het Brigade Bijstandsteam van de politie in [plaatsnaam] op het bureau [naam] en dat hij van 23 augustus 1997 tot 1 februari 2002, dus direct voorafgaand aan zijn aanstelling bij de Rijksrecherche, al feitelijk was tewerkgesteld bij de Rijksrecherche. Volgens betrokkene dienen deze jaren mee te tellen voor de bepaling van de genoemde 25 jaren. De korpschef heeft niet weersproken dat betrokkene in die periodes tijdelijk is overgegaan naar de politie. Daarmee is duidelijk dat betrokkene in de genoemde periodes, onder feitelijk gezag van de politie, politiediensten heeft verricht. Een redelijke uitleg van artikel 29c, derde lid, aanhef en onder a, van het Bbp, brengt met zich mee dat de jaren die betrokkene in het kader van de semi-permanente bijstand en in het kader van zijn tewerkstelling bij de Rijksrecherche heeft gewerkt, zijn aan te merken als dienstjaren waarin hij als ambtenaar was

aangesteld voor de uitvoering van de politietaak als bedoeld in die bepaling. Dit betekent dat betrokkene voldoet aan de eis dat hij ten minste 25 jaren aangesteld is geweest als ambtenaar voor de uitvoering van de politietaak als bedoeld in artikel 29c, derde lid, aanhef en onder a, van het Bbp. Conclusie en gevolgen

4.6. Dit betekent dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak terecht – zij het op onjuiste gronden – tot de conclusie is gekomen dat het verzoek van betrokkene ten onrechte is afgewezen. [...]

Zie voorts de uitspraak van de CRvB van 16 januari 2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:113](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2024, 76

MK CRvB, 18-01-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:101](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Burgerlijk Wetboek (BW) 2:377

Eerste tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW-1) 6, 7, 14

NOW-1. VASTSTELLING SUBSIDIE. Er is i.c. geen aanleiding om artikel 1, tweede lid, van de NOW-1 buiten toepassing te laten en in het geval van appellanten de omzetsdaling hoger vast te stellen.

4. De Raad komt tot de volgende beoordeling.

4.1. De Raad beoordeelt of de rechtbank terecht de besluiten waarbij de definitieve subsidie op grond van de NOW-1 is vastgesteld in stand heeft gelaten. [...]

4.4. Niet in geschil is dat de minister de definitieve subsidie heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 7, eerste lid, van de NOW-1. Daarbij is de minister uitgegaan van de door de accountant van appellanten in het accountantsrapport van 12 juli 2021 opgegeven percentage omzetverlies van 65%. Partijen zijn het erover eens dat dit percentage omzetverlies door de accountant is vastgesteld op de manier zoals die door de NOW-regeling wordt voorgeschreven.

4.5. Omdat het in deze zaak om de vaststelling van subsidie gaat, zijn naast de bepalingen van de NOW-1, ook de bepalingen uit titel 4.2 van de Awb van toepassing. Op grond van artikel 4:46, eerste lid, van de Awb wordt de subsidie overeenkomstig de subsidieverlening vastgesteld, tenzij er sprake is van één van de (limitatief) in het tweede lid genoemde situaties. In die gevallen kan de subsidie lager worden vastgesteld.

4.6. De inzet van onderhavig geschil is dat de renovatiegelden bij de berekening van het omzetverliespercentage buiten beschouwing worden gelaten, wat tot een hogere omzetsdaling en daardoor een hoger subsidiebedrag zal leiden. Het standpunt van appellanten komt erop neer dat artikel 1, tweede lid, van de NOW-1 in hun geval buiten toepassing moet worden gelaten om daarvoor een andere invulling voor het begrip omzet in de plaats te stellen. Dit standpunt van appellanten vraagt om een exceptieve toetsing van de NOW-regeling. Daarvoor is het volgende van belang.

4.7. Een algemeen verbindend voorschrift dat geen wet in formele zin is, kan door de rechter in een zaak over een besluit dat op zo'n voorschrift berust, worden getoetst op rechtmatigheid. [...]

4.8. De minister heeft bij de totstandkoming van een subsidieregeling zoals de NOW veel beslissingsruimte. Bovendien is de NOW-regeling het resultaat van een politiek-bestuurlijke afweging om werkgevers, die te maken hebben met een acute terugval in de omzet door vermindering van de bedrijvigheid door bijzondere omstandigheden, die niet tot het normale ondernemersrisico kunnen worden gerekend, zoals door COVID-19, een tegemoetkoming te bieden in de loonkosten met het doel werkgelegenheid zoveel mogelijk te behouden. Het is verder een noodmaatregel waarbij een zeer groot aantal werkgevers op korte termijn duidelijkheid moest worden verschaft over de aard en de inhoud van de regeling. De regeling heeft daardoor noodgedwongen een generiek karakter waarbij niet steeds maatwerk kan worden geboden. Een en ander betekent dat de intensiteit van de onderhavige toetsing door de rechter terughoudend is.

4.9. Uit de nota van toelichting bij de NOW-17 blijkt dat de minister er bewust voor heeft gekozen om voor de definitie van omzet aan te sluiten bij de omzetdefinitie in het jaarrekeningenrecht. Reden daarvoor is dat het omzetbegrip in deze regeling zo dicht mogelijk aansluit bij het activiteitsniveau van de onderneming, instelling, of het concern. Dit is van belang omdat de ontwikkeling van de omzetsdaling daarmee voor een belangrijk deel kan samenhangen. De minister heeft dit in antwoord op vragen van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid aldus toegelicht: 'De gekozen berekeningswijze van de omzetsdaling is eenvoudig vast te stellen en goed controleerbaar. Daarin wordt in zekere mate met verschillende factoren rekening gehouden, maar gezien het streven naar eenduidigheid en eenvoud kan geen rekening worden gehouden met alle factoren en bedrijfsspecifieke kenmerken, zoals seizoensinvloeden en groei van ondernemingen. Dit is nodig omdat de regeling een noodmaatregel is die eenvoudig moet zijn om snel grote aantallen aanvragen te kunnen behandelen'. [...]

4.10. Er bestaat dan ook geen aanleiding om in dit geval artikel 1, tweede lid, van de NOW-1 buiten toepassing te laten en in het geval van appellanten de omzetsdaling hoger vast te stellen.

Uit 4.9 volgt dat de hantering van deze omzetdefinitie en de in dat verband gemaakte dwingende keuze voor de vastgestelde netto-omzet, zoals gedefinieerd in artikel 377, zesde lid, van Boek 2 van het BW de uitdrukkelijke bedoeling is van de minister en dat daarmee een legitiem doel wordt gediend. De door appellanten gestelde nadelige financiële gevolgen in hun concrete geval van de keuze voor deze omzetdefinitie, geven geen aanleiding voor het oordeel dat artikel 1, tweede lid, van de NOW-1 in strijd moet worden geacht met het evenredigheidsbeginsel of enig ander algemeen beginsel van behoorlijk bestuur of algemeen rechtsbeginsel.

4.11. Ook de bijzondere omstandigheden waarop appellanten zich beroepen geven geen aanleiding voor een ander oordeel dan de rechtbank heeft gegeven. Weliswaar zou toepassing van artikel 1, tweede lid, van de NOW-1 in sommige gevallen wellicht nadelig kunnen uitpakken, maar dat neemt niet weg dat doorslaggevende betekenis toekomt aan de uitdrukkelijke bedoeling van de minister en de in dat verband gemaakte keuze voor de dwingend vastgestelde omzetdefinitie. Voor directe toetsing van het bestreden besluit aan het in artikel 3:4, tweede lid, van de Awb neergelegde evenredigheidsbeginsel zoals door appellanten verzocht bestaat geen ruimte.

Conclusie

4.12. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de minister in het geval van appellanten de subsidie juist heeft vastgesteld en de beroepen op juiste gronden ongegrond heeft verklaard.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Algemene verordening gegevensbescherming

JnB 2024, 77

Rechtbank Midden-Nederland, 06-11-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2023:6960](#)

burgemeester van [...], verweerder.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 82

AVG. Verzoek om schadevergoeding wegens plaatsing eisers in de persoonsgerichte aanpak. I.c. moet de rechtbank het er voor houden dat er onvoldoende grondslag (noodzaak) was om de persoonsgegevens van eisers te verwerken, omdat het doel in redelijkheid op een andere, minder nadelige wijze kon worden verwezenlijkt. Eisers hebben niet bewezen dat en in welke mate de schending van de AVG schade heeft veroorzaakt. Eisers hebben niet geconcretiseerd waaruit hun schade bestaat. Zij benoemen het verlies van vertrouwen in de overheid en in de hulpverlening/zorg, maar dat is onvoldoende om aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk schade hebben geleden die voor vergoeding in aanmerking komt.

[...] In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het verzoek om schadevergoeding van eisers. Eisers hebben een verzoek om schadevergoeding ingediend wegens schending van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Zij vinden dat de burgemeester de AVG heeft geschonden door hen te plaatsen in de persoonsgerichte aanpak (pga). Hierdoor hebben zij immateriële schade geleden die zij vergoed willen zien op grond van artikel 82 van de AVG. [...]

5. De besluiten van de burgemeester van 10 september 2019 en 10 augustus 2020 op de verzoeken om inzage in het pga-dossier van eisers (inzage in de persoonsgegevens van eisers die door verweerder verwerkt zijn) zijn naar het oordeel van de rechtbank wel besluiten als bedoeld in artikel 34 van de UAVG. [...]

Is de verwerking van eisers persoonsgegevens rechtmatig?

8. De verwerking van persoonsgegevens kan rechtmatig zijn als die noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang. Daarvoor moet allereerst worden beoordeeld of het doel waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt welbepaald en uitdrukkelijk omschreven is. Vervolgens moet worden beoordeeld of met de aan de orde zijnde verwerking van de persoonsgegevens het betreffende doel daadwerkelijk wordt bereikt. Daarbij geldt dat het doel moet passen binnen de taak van algemeen belang. In het geval de verwerking van de persoonsgegevens voor het bereiken van het specifieke doel in deze zin noodzakelijk is, moet vervolgens worden beoordeeld of de inbreuk op de privacy van de betrokkene(n) evenredig is met de belangen die zijn gediend met de verwerking van de persoonsgegevens. Zoals de Afdeling heeft geoordeeld in de uitspraak van 20 september 2017 [Red.: [ECLI:NL:RVS:2017:2555](#)] moet in het licht van het EU-Handvest worden beoordeeld of de inbreuk op de privacy is beperkt tot wat voor het behalen van het doel strikt noodzakelijk is. Met name moet worden beoordeeld of het doel waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt in redelijkheid niet op een andere, voor de bij de verwerking van persoonsgegevens betrokken personen minder nadelige wijze kan worden verwezenlijkt. [...]

13. De rechtbank is van oordeel dat de burgemeester onvoldoende de waarborgen van artikel 2, tweede lid, van het Privacyreglement in acht heeft genomen bij plaatsing van eisers in de pga, als gevolg waarvan de gegevensverwerking heeft plaatsgevonden. [...] Nu niet voldaan is aan artikel 2,

tweede lid, van het Privacyreglement en de gegevens omtrent het onderzoek als bedoeld in artikel 6 van het Privacyreglement ontbreken, is de rechtbank van oordeel dat de waarborgen voor de gegevensverwerking door (in ieder geval) de burgemeester, die in artikel 4 van het Privacyreglement is aangewezen als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de (voormalige) Wet bescherming persoonsgegevens, onvoldoende in acht zijn genomen. De rechtbank moet het er daarom voor houden dat er onvoldoende grondslag (noodzaak) was om de persoonsgegevens van eisers te verwerken, omdat het doel in redelijkheid op een andere, minder nadelige wijze kon worden verwezenlijkt.

Hebben eisers recht op schadevergoeding?

14. Deze vraag beantwoordt de rechtbank ontkennend. Hierna legt zij uit hoe ze tot dit oordeel komt.

15. Hiervoor heeft de rechtbank geoordeeld dat de verwerking van de persoonsgegevens van eisers in het kader van de pga onrechtmatig is geweest. Dit is op zichzelf niet voldoende om aanspraak te maken op schadevergoeding. In het arrest van 4 mei 2023 [Red.: ECLI:EU:C:2023:370] heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (het Hof) immers voor recht verklaard dat artikel 82, eerste lid, van de AVG zo moet worden uitgelegd dat een inbreuk op de bepalingen van deze verordening op zich niet volstaat voor de toekenning van een recht op schadevergoeding. Het Hof heeft in dit arrest allereerst bepaald dat het intreden van schade in het kader van een verwerking van persoonsgegevens slechts potentieel is en, ten tweede, dat een inbreuk op de AVG niet noodzakelijkerwijs tot schade leidt en, ten derde, dat er een causaal verband moet bestaan tussen de betrokken inbreuk en de door de betrokkene geleden schade om een recht op schadevergoeding te kunnen doen ontstaan. In dit arrest heeft het Hof verder overwogen dat een persoon die wordt getroffen door een inbreuk op de AVG met negatieve gevolgen voor hem, moet bewijzen dat die gevolgen immateriële schade in de zin van artikel 82 van de AVG opleveren. Eisers hebben hierover opgemerkt dat dit gelezen moet worden in algemene zin en dat dit arrest niet zonder meer geldt voor schadevergoeding wegens schending van de AVG door de overheid. Het niet meer kunnen controleren van persoonsgegevens en verlies van vertrouwen in overheid en in de zorg kan volgens eisers juist een reden zijn voor schadevergoeding op grond van het arrest van het Hof in HJ/European Medicines Agency (EMA) [Red.: ECLI:EU:T:2019:5]. De rechtbank volgt eisers hierin niet. Het is de rechtbank niet duidelijk waarop eisers hun lezing baseren. Niet in te zien valt waarom het arrest van 4 mei 2023 geen betrekking zou hebben op overheidshandelen. Dat de Österreichische Post geen bestuursorgaan is, is hiervoor onvoldoende. De AVG is immers van toepassing op alle verwerkers van persoonsgegevens, waaronder ook bestuursorganen. Verder volgt uit beiden arresten dat wil er aanspraak bestaan op schadevergoeding, er sprake moet zijn van een inbreuk, schade en een causaal verband daartussen.

16. Eisers moeten dus bewijzen dat en in welke mate de schending van de AVG schade heeft veroorzaakt. Dat hebben zij niet gedaan. Eisers hebben niet geconcretiseerd waaruit hun schade bestaat. Zij benoemen het verlies van vertrouwen in de overheid en in de hulpverlening/zorg, maar dat is onvoldoende om aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk schade hebben geleden die voor vergoeding in aanmerking komt. Het beroep op het arrest van HJ/EMA treft ook geen doel omdat in de zaak van eisers niet gebleken is dat persoonsgegevens zijn gedeeld met andere partners dan de partners van het pga. Dit zijn professionele partijen met ieder hun eigen verantwoordelijkheid in het kader van de privacy. Gelet hierop is de situatie anders dan die in het aangehaalde arrest waarin het ging om het delen van persoonsgegevens aan ieder personeelslid binnen de werkomgeving van diegene van wie die gegevens afkomstig waren, waarbij werd uitgegaan van blijvende reputatieschade in de beroepsomgeving. Daarvan is in dit geval geen sprake. Eisers hebben

onvoldoende aannemelijk gemaakt dat in hun geval sprake is van schade die meer omvat dan tijdelijke emotionele schade. Het verzoek wordt daarom afgewezen. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet open overheid / Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2024, 78

ABRS, 17-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:143](#)

college van burgemeester en wethouders van Maastricht.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 3, 10 lid 2 aanhef en onder e

WOB. VERZOEK. PERSOONLIJKE LEVENSSFEER. I.c. wordt geoordeeld dat het college de openbaarmaking van een e-mailbericht heeft mogen weigeren. Melders moeten erop kunnen vertrouwen dat hun anonimiteit (in het belang van de persoonlijke levenssfeer) bij het doen van meldingen gewaarborgd blijft. Verwijzing naar ABRS 19-12-

2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BY6703](#).

[...] 1. [appellant] heeft het college op 20 juli 2018 op grond van de Wob verzocht om documenten met betrekking tot een eventuele radicalisering van [appellant] openbaar te maken. [...]

[...] 4. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het college de openbaarmaking van het e-mailbericht mocht weigeren.

[...] 4.1. De rechtbank heeft onder verwijzing naar vaste rechtspraak van de Afdeling (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 22 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:498](#)) terecht overwogen dat het recht op openbaarmaking op grond van de Wob uitsluitend het publieke belang van een goede en democratische bestuursvoering dient, welk belang de Wob vooronderstelt. Dat recht komt iedere burger in gelijke mate toe. Er kan daarom ten aanzien van openbaarheid geen onderscheid worden gemaakt naar gelang de persoon of de oogmerken van de verzoeker. Bij de te verrichten belangenafweging worden slechts het publieke belang bij openbaarmaking van de gevraagde informatie en de door de weigeringsgronden te beschermen belangen betrokken en niet het specifieke belang van de verzoeker. Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob wordt informatie niet verstrekt als het publieke belang van openbaarheid niet opweegt tegen het belang bij de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. De rechtbank heeft terecht, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 31 januari 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:321](#), overwogen dat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zich verzet tegen openbaarmaking van namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden, tenzij de indiener van het desbetreffende Wob-verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van de openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt. Ook heeft de rechtbank terecht overwogen dat bij de beantwoording van de vraag of de persoonlijke levenssfeer zich tegen openbaarmaking verzet, het feit of (en zo ja in hoeverre) een betrokkene afstand heeft gedaan van de bescherming van het recht op zijn/haar persoonlijke levenssfeer, een rol speelt.

4.2. De Afdeling heeft het e-mailbericht ingezien en stelt, net als de rechtbank, vast dat het e-mailbericht niet zodanig kan worden geanonimiseerd dat de daarin opgenomen informatie niet te herleiden valt tot individuele personen. Het college heeft terecht een belangenafweging gemaakt tussen het belang dat een ieder zich vrijelijk en zonder vrees voor openbaarmaking tot het college moet kunnen wenden met informatie tegenover het publieke belang dat is gediend met openbaarmaking van de naam van de melder. De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat het college in dit geval een zwaarder gewicht mocht toekennen aan de bescherming van de persoonlijke

levenssfeer van de melder dan aan het publieke belang van openbaarheid. Melders moeten erop kunnen vertrouwen dat hun anonimiteit (in het belang van de persoonlijke levenssfeer) bij het doen van meldingen gewaarborgd blijft. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 19 december 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BY6703](#). Het betoog van [appellant] dat dit in zijn geval niet geldt, omdat het niet gaat om een melding van strafbare feiten, maar om een melding van beweerd gedrag, en omdat het gaat om een valse melding die vergaande gevolgen voor hem heeft, slaagt niet. Zoals het college terecht stelt, maakt de Wob geen onderscheid in documenten over strafbare feiten of documenten over beweerd gedrag. Daarnaast is de vraag of de melding over [appellant] wel of niet juist is en of de melder te kwader trouw is of niet, in het kader van de beoordeling of documenten openbaar moeten worden gemaakt niet van belang. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 20 december 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:3480](#). Het college heeft bij de belangenafweging bovendien veel waarde mogen hechten aan het feit dat de melder heeft verzocht om geheimhouding van zijn/haar identiteit. Ten slotte heeft het college voldoende onderbouwd dat de persoonsgegevens van de medewerkers van Team Jeugd en het Veiligheidshuis uit hoofde van hun functie niet in de openbaarheid treden.

4.3. De rechtbank heeft gezien het vorengaande terecht geoordeeld dat het college de openbaarmaking van het e-mailbericht heeft mogen weigeren. Het betoog slaagt niet. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Terugkeerbesluit

JnB 2024, 79

MK ABRS, 23-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:196](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2008/115/EG 6

TERUGKEERBESLUIT. De rechtbank heeft de uitreiking van het terugkeerbesluit terecht ambtshalve getoetst, maar zij heeft ten onrechte geoordeeld dat het terugkeerbesluit niet rechtsgeldig is uitgereikt. Het enkele tijdsverloop vormt in dit geval geen aanleiding voor twijfel aan de juistheid van het ambtsedig proces-verbaal. Verder is relevant dat de vreemdeling de juistheid van het proces-verbaal niet heeft betwist.

Ambtshalve toetsing van de uitreiking van het terugkeerbesluit

2. De staatssecretaris klaagt in zijn enige grief terecht over het oordeel van de rechtbank dat de verplichting om de uitreiking van het terugkeerbesluit ambtshalve te toetsen volgt uit het arrest van het Hof van Justitie van 8 november 2022, C, B en X, [ECLI:EU:C:2022:858](#). De nu voorliggende zaak is namelijk geen procedure over de rechtmatigheid van een bewaringsmaatregel. [...]

2.1. De rechtbank heeft de uitreiking van het terugkeerbesluit desalniettemin terecht ambtshalve getoetst. De vreemdeling heeft op 22 november 2022 beroep ingesteld tegen het terugkeerbesluit van 6 mei 2022. De vraag of het terugkeerbesluit rechtsgeldig is uitgereikt, was daarom relevant voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep, en ontvankelijkheidskwesaties zijn kwesaties van openbare orde.

De uitreiking van het terugkeerbesluit

2.2. In het terugkeerbesluit van 6 mei 2022 is niet aangekruist dat een afschrift daarvan onmiddellijk aan de vreemdeling is uitgereikt. Daarover is op 8 februari 2023 op ambtseed/ambtsbelofte een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt en ondertekend door de in het terugkeerbesluit genoemde verbalisant. Daarin schrijft de verbalisant dat hij per ongeluk geen kruisje heeft gezet en dat hij het terugkeerbesluit wel degelijk in persoon heeft uitgereikt op 6 mei

2022. De rechtbank heeft in het tijdsverloop sinds het nemen van het terugkeerbesluit ten onrechte aanleiding gezien voor twijfel aan de juistheid van het proces-verbaal. De verbalisant schrijft namelijk ook in het proces-verbaal dat hij zich dit specifieke geval goed kan herinneren omdat de vreemdeling en hij in hetzelfde streekaccent uit Noord-Marokko spraken. Het enkele tijdsverloop vormt daarom volgens de Afdeling geen aanleiding voor twijfel aan de juistheid van het ambtsedig proces-verbaal. Verder is relevant dat de vreemdeling de juistheid van het proces-verbaal niet heeft betwist.

2.3. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank de uitreiking van het terugkeerbesluit van 6 mei 2022 terecht ambtshalve getoetst, maar heeft zij ten onrechte geoordeeld dat het terugkeerbesluit niet rechtsgeldig is uitgereikt. Het beroep tegen het terugkeerbesluit is nog steeds niet-ontvankelijk, maar niet omdat het juridisch gezien niet bestaat. Het beroep is niet-ontvankelijk omdat het eerst op 22 november 2022, dus te laat, is ingesteld (artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000). Gevolg hiervan is dat de rechtbank het beroep tegen het inreisverbod ten onrechte gegrond heeft verklaard.

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB 2024, 80

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 24-01-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:617](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 42 lid 1 lid 4 b

ASIEL. WBV 2023/3. De staatssecretaris van Justitie en Veiligheid heeft de termijn om op de asielaanvraag van de vreemdeling te beslissen overschreden. WBV 2023/3, waarin de initiële beslistermijn van zes maanden met negen maanden is verlengd, is namelijk niet rechtsgeldig. De staatssecretaris heeft naar het oordeel van de rechtbank voldoende ruimte gehad om maatregelen te nemen voor het geval dat een groot extra aantal asielaanvragen in dezelfde periode worden ingediend. Het is geen remedie voor structurele capaciteitsproblemen. De afdoening van de asielaanvraag binnen zes maanden moet de hoofdregel blijven en de verlenging van negen maanden de uitzondering. De staatssecretaris moet binnen zestien weken alsnog een beslissing nemen op de asielaanvraag van de vreemdeling, op laste van een dwangsom van € 100,- per dag met een maximum van € 7.500,-.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2024, 81

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, 22-01-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:593](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 2:16

VREEMDELINGENBEWARING. Digitale handtekening. Verweerder heeft met het validatierapport aangetoond dat de maatregel rechtsgeldig is ondertekend. Dat de rechtbank en de diverse gemachtigden dit niet eigenhandig kunnen controleren staat daaraan niet in de weg. De rechtbank heeft geen reden om te twijfelen aan de inhoud van het door verweerder overgelegde validatierapport. Ter vergelijking: bij een met natte handtekening ondertekende maatregel kan de authenticiteit van de handtekening evenmin zonder meer worden geverifieerd door rechtbanken, advocaten of belanghebbenden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Uitzetting

JnB 2024, 82

MK ABRS, 19-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:173](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 64

UITZETTING. De vreemdeling heeft twijfel gezaaid over het antwoord op de vraag of hij in de eerste tijd na zijn vertrek naar Guinee opnieuw een vertrouwensband kan opbouwen met een persoon die de huidige rol van de mantelzorgster kan vervullen. In de transitieperiode moet daarvoor voldoende ruimte zijn en dit mag niet ten koste gaan van de noodzakelijke behandeling. Deze twijfel is zo substantieel dat de staatssecretaris die vraag niet zonder nadere motivering bevestigend mocht beantwoorden.

4.1. [...] In het BMA-advies staat weliswaar dat een onderzoek naar de aanwezigheid van mantelzorg in het land van herkomst buiten de competentie valt van de medisch adviseur, maar het BMA heeft, overeenkomstig het beleid, ook onderzocht of de zorg zoals hier gegeven door de mantelzorgster, in Guinee beschikbaar is in de vorm van aanwezigheid van professionele zorg aan huis of andere vormen van professionele zorg. Volgens het BMA is dat het geval. Het BMA heeft in het advies namelijk gewezen op de aanwezigheid van een psychiater of thuiszorg door een psychiatrisch verpleegkundige in het CHU Donka. Zoals hiervoor onder 2 is overwogen, is er op dit punt geen reden aan de juistheid van het BMA-advies te twijfelen. De vreemdeling heeft echter betoogd dat het een tijd heeft geduurd voordat hij een vertrouwensband met zijn mantelzorgster heeft opgebouwd en dat het daardoor voor hem moeilijk is om opnieuw een vertrouwensband op te bouwen in Guinee. Ter onderbouwing van dit betoog heeft de vreemdeling in de loop van de procedure verschillende verklaringen en andere (medische) stukken overgelegd. Daarmee heeft hij twijfel gezaaid over het antwoord op de vraag of hij in de eerste tijd na zijn vertrek naar Guinee opnieuw een vertrouwensband kan opbouwen met een persoon die de huidige rol van de mantelzorgster kan vervullen. In de transitieperiode moet daarvoor voldoende ruimte zijn en dit mag niet ten koste gaan van de noodzakelijke behandeling. Deze twijfel is zo substantieel dat de staatssecretaris die vraag niet zonder nadere motivering bevestigend mocht beantwoorden. De Afdeling kan de overwegingen van de rechtbank in zoverre volgen. Het gaat echter te ver om op basis van de bekende informatie al de conclusie te trekken dat de voor de vreemdeling vereiste mantelzorg in Guinee niet beschikbaar is omdat niet aannemelijk is dat hij daar een soortgelijke vertrouwensrelatie kan opbouwen, zoals de rechtbank heeft gedaan. Dit is een wezenlijk punt en het betoog hierover van de staatssecretaris slaagt.

4.2. Het voorgaande betekent echter nog niet dat het hoger beroep van de staatssecretaris gegrond is en de uitspraak van de rechtbank moet worden vernietigd. Het besluit op bezwaar van 17 september 2020 bevat immers wel een motiveringsgebrek. De rechtbank heeft daarom terecht dat besluit vernietigd en de staatssecretaris opgedragen opnieuw op het bezwaar te beslissen. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)